

[J. M. Pedersen.]

med sådanne indgreb, hvor folk næsten måtte lægge deres privatliv åbent for statistikken, og man kunne være ængstelig for, hvad disse mange oplysninger skulle bruges til i finansministerens hånd, når han alene ved denne bemyndigelseslov kan bestemme, hvad der kræves oplysninger om. Når der skal sendes sådanne spørgeskemaer ud, må der efter min mening skrives på skemaet, med hvilken lovhjemmel disse oplysninger kræves, så at vedkommende, der skal give oplysningerne, kan vide, hvad loven siger på dette punkt, og om man har pligt til at give de oplysninger, der ønskes. Vi er altså modstandere af at lægge sagen i finansministerens hånd, således at han kan tvinge folk til at give de ønskede oplysninger.

Der har været tale om, at lovforslaget skulle henvises til et udvalg. Selvom vi sikkert ikke kommer med i det udvalg — det plejer vi ikke at komme — vil vi vente med at tage endelig stilling, til vi ser, hvilket resultat der kommer ud af udvalgsbehandlingen. Vi håber, lovforslaget vil blive noget modereret, når det kommer derfra, så at indgrebene i de private interesser ikke bliver så stærke, som tilfældet er nu.

Finansministeren (Kampmann): Jeg vil gerne takke de ærede ordførere for de fremsatte udtalelser, det gælder såvel de saglige indlæg som de indlæg, der dokumenterede en del mangel på viden om det, det drejer sig om. Jeg vil også gerne på departementets vegne takke for de smukke ord, der er udtalt om departementets virksomhed. Det er nu over 10 år siden, jeg har forladt departementet, så jeg kan gøre det med god samvittighed; jeg håber ikke, det på nogen måde skal virke som en tak for den virksomhed, jeg selv har deltaget i. Jeg lagde ganske vist mærke til, at det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen rettede takken til „direktør“ Cohn, jeg gør opmærksom på, at sidste gang vi ændrede denne lov, i 1913, ændrede man titlen til departementschef, men jeg tror ikke „direktøren“ tager det ilde op!

Jeg takker den ærede ordfører hr. Holger Eriksen og den ærede ordfører hr. N. Chr. Christensen for deres udtalelser.

Det ærede medlem hr. N. Chr. Christensen udtalte, at der her var tale om en bemyn-

digelseslov, og det var ikke engang en almindelig bemyndigelseslov, men en renvasket bemyndigelseslov, og han mente, den skulle bruges til at snage i borgernes privatliv. Jeg har nok set tale herom, men skal vi nu ikke se lidt nærmere på det. Først sagde den ærede ordfører, at hvis ministeren fik denne bemyndigelseslov, kunne han bare udstede bekendtgørelse om hvad som helst. Nu ved jeg ikke, om det er coutume, fordi man har en bemyndigelseslov, da at udstede alle mulige bekendtgørelser. Ministeren har jo sit parlamentariske ansvar, og desuden kan man ikke foretage store statistiske undersøgelser, uden at udgifterne hertil er bevilget af finansudvalget. Jeg tror ikke, jeg for mit vedkommende ville anvende en sådan lov til at udstede bekendtgørelser, hvorefter man kan snage i private folks forhold. Jeg lagde mærke til, at ordføreren ikke mente at kunne klare sig alene, men han hentede citater frem fra forskellige blade, herunder også „Politiken“, der har betegnet loven som en hjælp til at rode i private forhold. Der var det ejendommelige ved det, at eksemplerne i lederen herom var hentet fra en undersøgelse, som ikke det statistiske departement, men Københavns kommunes statistiske kontor havde foretaget ved hjælp af folkeregisteret og andre oplysninger, som er til rådighed, uden at man på nogen måde behøver at spørge private folk. Jeg tror som sagt ikke, at man i så høj grad, som den ærede ordfører gjorde det, skal betragte dette som et særlig socialistisk initiativ; her er blot tale om en ajourføring af en lovgivning for det statistiske departements virksomhed, og mon vi nu ikke i ro og mag i udvalget kan tale om, under hvilken form en sådan ajourføring kan finde sted!

Jeg forstod også på det ærede medlem hr. A. C. Normann, at han var indstillet på denne fremgangsmåde.

Det ærede medlem hr. Poul Claussen gik ud fra, at der var tale om, at vi skulle have mere at vide, og så skulle man spørge os alle herom; jeg tror, det var sådan ordene faldt. Det viser netop ukendskab til, hvad det drejer sig om. Langt de fleste undersøgelser, statistisk departement foretager, foretager det ikke, fordi myndighederne vil have mere at vide, men fordi tingets medlemmer vil have mere at vide. Det kender